

УДК 351

DOI <https://doi.org/10.32782/pdu.2025.2.29>**К. М. Майстренко**

кандидат наук з державного управління, доцент,
доцент кафедри публічного адміністрування
Міжрегіональної академії управління персоналом

ЦИФРОВІ ПЛАТФОРМИ «ЄДОПОМОГА» ТА «ДІЯ» ЯК ФАКТОР КІБЕР- ТА ЕНЕРГЕТИЧНОЇ БЕЗПЕКИ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ В УКРАЇНІ

У статті досліджено цифрові платформи «Дія» та «ЄДопомога» як інструменти забезпечення кібер- та енергетичної безпеки соціальної сфери України в умовах повномасштабної війни. Здійснено ґрунтовний аналіз функціональної структури платформ, що дає змогу розглядати їх не лише як цифрові сервіси надання адміністративних послуг, а як елементи цифрової державності та складові національної стратегії стійкості. Розкрито роль «Дії» як державного інструменту цифрової ідентифікації громадян, доступу до важливих адміністративних функцій та комунікації між владою і суспільством, а «ЄДопомоги» – як механізму адресної соціальної підтримки вразливих груп населення, включно з внутрішньо переміщеними особами та особами з інвалідністю.

У статті обґрунтовано, що в умовах системних загроз, пов'язаних з порушенням фізичної інфраструктури, кіберзагрозами та інформаційною нестабільністю, цифрові платформи виступають гарантом неперервності управлінських процесів. Проаналізовано міжнародний контекст із порівнянням українського досвіду цифровізації з кейсами Естонії та Південної Кореї, що дозволяє виокремити унікальну гнучкість України у впровадженні діджитал-рішень у кризовий період. Зазначено, що успішне функціонування «Дії» та «ЄДопомоги» стало можливим завдяки політичній волі, високій цифровій грамотності населення та міжсекторальній співпраці державних і недержавних інституцій. Важливою є також їхня здатність до масштабування та адаптації залежно від соціально-економічних і безпекових викликів.

Особливу увагу приділено аналітичним підходам до інтеграції цифрових рішень в енергетичну стратегію та управління ризиками в публічному секторі. Підкреслено значення платформ для енергетичної безпеки через використання цифрових каналів моніторингу, обміну інформацією та координації в умовах обмеженої мобільності. Акцентовано на необхідності подальшого розвитку цифрових платформ на засадах кіберрезильєнтності, етичної відповідальності, технічної автономності та соціальної справедливості. Наведено висновки щодо їхнього стратегічного значення для стабільності, довіри до влади та захисту критичних сфер життєзабезпечення. Враховуючи загострення багаторівневих загроз, цифрові платформи постають як основа нової моделі державної безпеки, що орієнтується на прозорість, інклюзивність та технологічну ефективність.

Ключові слова: цифровізація, публічне управління, Дія, ЄДопомога, енергетична безпека, кіберстійкість, соціальна підтримка.

Постановка проблеми у загальному вигляді. У контексті повномасштабної війни, що триває на території України, проблематика забезпечення національної безпеки значно розширилася, охопивши не лише військову, а й соціальну, інформаційну та енергетичну складові. Цифровізація публічного управління, зокрема через впровадження платформ «Дія» та «ЄДопомога», стала інструментом стабі-

лізації соціального простору та підтримки громадян у кризових умовах. Разом з тим, загострюється потреба в оцінці функціональних можливостей цифрових платформ як чинників формування кіберстійкості, енергетичної автономності та довіри до державних інституцій. У науковому та прикладному вимірах постає необхідність осмислення ролі цифрових сервісів як системних елементів державної безпекової

стратегії. Проблема полягає у визначенні їхнього потенціалу в інтеграції управлінських, соціальних і технологічних процесів задля формування ефективної, адаптивної та безпечної моделі публічного адміністрування в умовах гібридних загроз.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Останні наукові дослідження з проблематики цифрової трансформації публічного управління, енергетичної безпеки та кіберстійкості охоплюють широкий спектр аспектів і авторських позицій. Серед вчених, які здійснили вагомий внесок у розробку цих питань, варто назвати: Д. Дармостука, А. Ільєнка, Л. Комаху, Д. Кондрашина, Л. Матійчук, О. Новосад, К. Павлова, О. Павлову, Я. Павлович-Сенету, Б. Походенка, П. Покатаєва, С. Прокopenка, В. Редзюка, С. Рябець, Я. Сенету, І. Тимківа, А. Чеховського, О. Шевченка та інші. У їхніх працях розкрито сучасні підходи до забезпечення функціональної цілісності державних систем через цифровізацію, зокрема на прикладі платформ «Дія» та «єДопомога», а також наголошено на важливості міжгалузевої взаємодії, прозорості, технологічної автономності та адаптаційного потенціалу у сфері державного управління в умовах багатовекторної кризи.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Попри наявні напрацювання щодо цифровізації публічних послуг, питання інтеграції платформ «Дія» та «єДопомога» в систему національної безпеки, зокрема в аспектах кібер- та енергетичної стійкості, залишаються недостатньо розкритими. Більшість досліджень акцентують на сервісній функції цифрових рішень, тоді як їх стратегічна роль у підтриманні функціональної цілісності державного управління в умовах воєнної турбулентності потребує подальшого теоретичного й практичного осмислення. Особливо актуальним є вивчення міжсекторальної взаємодії цифрових інструментів із енергетичними, соціальними та безпековими підсистемами.

Мета статті проаналізувати роль цифрових платформ «Дія» та «єДопомога» у забезпеченні кібер- та енергетичної безпеки в системі публічного управління України.

Виклад основного матеріалу. На сьогоднішній день у сучасному суспільстві цифрові технології набувають особливої ваги як інструмент забезпечення ефективного публічного управління, соціальної підтримки та національної безпеки. В умовах воєнного стану в Україні цифровізація державних послуг стала не лише проявом адміністративної модернізації, а й критично важливим чинником стабілізації соціального простору. Особливої ролі у цьому набувають платформи «Дія» та «єДопомога»: перша забезпечує комплексну діджиталізацію публічних послуг, друга – є механізмом адресної підтримки населення, зокрема вразливих категорій громадян.

Обидва сервіси були ініційовані Міністерством цифрової трансформації України [3], у співпраці з іншими державними й міжнародними інституціями. Платформа «Дія» функціонує як єдиний державний портал і мобільний застосунок, що надає доступ до десятків цифрових документів та послуг, включаючи реєстрацію бізнесу, зміну місця проживання чи отримання сертифікатів. Натомість «єДопомога» – це онлайн-система, яка дозволяє громадянам отримати фінансову та гуманітарну допомогу від держави, міжнародних організацій і волонтерів на умовах відкритої взаємодії, прозорості та верифікованості. Таким чином, обидві платформи постають не лише як засоби спрощення адміністративних процедур, а й як інструменти зміцнення кібер- та енергетичної безпеки, формуючи нову архітектуру державної стійкості в умовах багатовекторної кризи.

Варто відмітити, що утвердження цифрових платформ як стратегічних інструментів стало відповіддю на нові реалії, у яких традиційні моделі публічного управління виявилися недостатньо гнучкими перед викликами повномасштабної війни. Обмеження фізичного доступу до державних установ, масові переміщення населення, зростання потреб у допомозі та збереженні довіри до інституцій – усі вказані фактори зумовили необхідність переходу до цифрових рішень, здатних забезпечити оперативність, прозорість і стійкість системи публічного адміністрування. Саме в такому контексті платформи

«Дія» та «єДопомога» набули нової якості – від сервісних інструментів до елементів цифрової державності, що консолідують суспільство навколо принципів відкритості, технологічної резильєнтності та взаємної відповідальності.

Серед ключових ідей глобалізаційної наукової дискусії, викладеної в матеріалах щорічної конференції «Урядування майбутнього», значна увага приділяється цифровізації публічного сектору як чиннику формування стійкої довіри між державою та громадянами. Учасники конференції наголошують: у реаліях постійної загрози дестабілізації критичної інфраструктури цифрові сервіси виступають гарантими безперервності управлінських процесів, забезпечуючи адаптивність публічного адміністрування до нових викликів [1]. У цьому контексті платформа «Дія» розглядається не лише як технічний інструмент надання послуг, а як елемент цифрової інтеграції суспільства, що сприяє формуванню єдиної ідентичності громадянина в державному середовищі, а відтак – підвищує системну стійкість інституцій.

У свою чергу, функціональність цифрових платформ виходить далеко за межі адміністративної зручності – вона набуває стратегічного значення в контексті енергетичної безпеки. Як засвідчують результати досліджень О. Шевченка, здатність держави оперативно реагувати на загрози енергетичного характеру безпосередньо залежить від рівня цифрової інтеграції в управлінські процеси [13]. А. Ільєнко обґрунтовує, що в умовах підвищеної кібервразливості критично важливо забезпечити не лише виявлення порушень, а й реалізацію алгоритмів оперативного реагування через єдині цифрові системи моніторингу та координації [2].

Поглиблений аналіз даної взаємозалежності подано у праці О. Павлової, К. Павлова, О. Новосад та Л. Матійчук, які підкреслюють, що цифрові рішення в умовах війни перестають бути простою технологічною надбудовою – вони стають необхідним ядром адаптаційної політики енергетичних структур [4]. Дослідники наголошують на критичній важливості інтеграції між державними цифровими платформами, зокрема такими як «Дія»,

та галузевими енергетичними регуляторами. Саме така міжсекторна синергія створює потенціал для формування нових моделей управління ризиками, які поєднують соціальну чутливість із технічною раціональністю.

Розглядаючи цифрові платформи крізь призму трансформації адміністративного управління, не можна оминати аналітику Я. Павлович-Сенети, яка наголошує, що модернізація державних послуг через діджиталізацію має підпорядковуватись новим принципам – прозорості, клієнтоорієнтованості та передбачуваності процедур. Вона вказує, що «Дія» фактично стала точкою входу до держави для мільйонів громадян, змінюючи не лише форму надання послуг, а й природу взаємодії між владою і суспільством [5]. Зі свого боку, «єДопомога» як інструмент адресної підтримки набула особливої значущості в контексті кризових ситуацій. Її ефективність виразно виявляється у забезпеченні допомоги внутрішньо переміщеним особам та громадянам з інвалідністю. Платформа гарантує цим категоріям населення швидкий доступ до фінансової та гуманітарної підтримки без необхідності фізичної присутності в органах влади – що є критично важливим за умов бойових дій або обмеженої мобільності. Такий цифровий формат не лише оптимізує механізми розподілу ресурсів, а й сприяє зниженню соціального напруження, утверджуючи принципи адресності, гідності та прозорості в системі публічної підтримки.

Процеси цифровізації адміністративних послуг, за оцінками С. Прокопенка, розгортаються в умовах обмежених ресурсів, але водночас демонструють потенціал до прискореного розвитку внаслідок політичної волі та соціального запиту. Автор підкреслює, що саме інтеграція цифрових інтерфейсів з базами даних соціального захисту дозволяє суттєво підвищити ефективність публічного адміністрування [8]. У зв'язку з цим обидві платформи – як «Дія», так і «єДопомога» – є не лише технологічними рішеннями, а проявами адміністративної стійкості в умовах воєнної турбулентності.

Як засвідчують спостереження В. Редзюка та Д. Дармостука [9], цифрові сервіси

набувають дедалі більшої автономності та адаптивності, формуючи нову парадигму державного управління. Досвід України у створенні «Дії» порівнюється авторами з аналогічними проектами в Естонії та Південній Кореї, однак український контекст, на їхню думку, демонструє унікальну спроможність швидкої адаптації цифрових платформ до умов надзвичайного стану, що забезпечує їхню ефективність навіть у ситуації повномасштабного конфлікту. У той час як Естонія вибудовувала цифрову державу впродовж десятиліть, орієнтуючись на кіберстійкість і прозорість управління, а Південна Корея акцентувала на високотехнологічних сервісах та інтеграції штучного інтелекту, Україна за надзвичайно короткий період створила гнучку інфраструктуру цифрової взаємодії з населенням у воєнних умовах. Вказане дозволяє вважати український кейс унікальним прикладом стрибкоподібної цифрової трансформації, що може бути релевантним і для інших держав, які перебувають у стані кризи або відновлення.

Переосмислення поняття енергетичної безпеки в сучасних умовах також пов'язане з розвитком цифрової інфраструктури. Як вказує П. Покатаєв у співавторстві з Д. Кондрашиним [6], цифрова трансформація енергетичного сектору є не просто модернізацією, а відповіддю на новітні виклики, серед яких ключове місце займають кіберзагрози до об'єктів критичної інфраструктури. За цих умов використання національних цифрових платформ для комунікації, розподілу ресурсів та інформування громадян про надзвичайні ситуації сприяє підвищенню не лише функціональної, а й стратегічної безпеки.

Аналізуючи концептуальні підходи до енергетичної безпеки, Б. Походенко порівнює підходи Європейського Союзу та України, акцентуючи на необхідності поєднання централізованого управління з інструментами цифрової самодіагностики енергетичних систем [7]. Його висновки дозволяють стверджувати, що синергія цифрових технологій та політики енергетичної безпеки створює умови для мінімізації ризиків не лише технічного, а й соціального характеру.

Неможливо не зазначити, що у площині кібербезпеки платформи «Дія» та «ЄДопомога» відіграють роль не ізольованих цифрових рішень, а складових багаторівневих інформаційно-комунікаційних систем, від надійності яких залежить стабільність функціонування державних процесів. Як підкреслюють Н. Рябець та І. Тимків [10], формування сучасної моделі глобальної кібер- та енергетичної безпеки потребує створення систем раннього реагування, технологічної резильєнтності та міжсекторальної взаємодії, у межах якої саме цифрові платформи виступають ключовими зв'язуючими елементами між державними органами, енергетичними структурами та громадянами.

В умовах, коли інформаційна інфраструктура країни перебуває під постійною загрозою з боку ворожих кібератак, обидві платформи відіграють роль не лише сервісних інструментів, а й об'єктів стратегічного захисту. Поглиблений аналіз, запропонований у матеріалах конференції «Цифрове суспільство: управління, фінанси та соціум» [11], засвідчує, що цифрова трансформація адміністративного сектору сприяє не тільки оптимізації управлінських функцій, а й підвищенню рівня інформаційної гігієни суспільства. Особливої уваги тут набуває кіберграмотність користувачів, що прямо впливає на здатність системи зберігати цілісність у критичних ситуаціях.

У межах дослідження А. Чеховського підкреслено, що одним із ключових факторів забезпечення енергетичної безпеки є зниження рівня залежності від фізичної присутності адміністративного персоналу в умовах ризиків [12]. Він обґрунтовує, що впровадження цифрових каналів керування та моніторингу зменшує вразливість енергетичних об'єктів, а отже – підвищує їхню стійкість до деструктивного впливу ззовні. Платформи, які дозволяють зручно координувати допомогу, як-от «ЄДопомога», функціонують у цій логіці як засіб дистанційного реагування.

Ширшу безпекову рамку окреслює О. Шевченко, доводячи, що енергетична безпека є фундаментальним складником національної безпеки загалом, і не може розглядатися поза межами цифро-

вої інфраструктури [13]. Саме у зв'язку з цим функціонування таких платформ, як «Дія», повинно розглядатись не лише як технологічний прорив, а як політично і стратегічно вмотивоване рішення, що підвищує рівень національної згуртованості в умовах воєнної економіки.

В цілому, платформи «Дія» та «єДопомога» мають комплексний вплив на ключові сфери державної безпеки та управління, інтегруючи технологічні рішення в адміністративну, соціальну та енергетичну політики. Для більш наочного представлення їх функціонального потенціалу та зв'язку з аспектами національної стійкості слід звернути увагу на табл. 1, яка узагальнює ключові характеристики платформ «Дія» та «єДопомога» в контексті публічного управління, кібербезпеки й енергетичної стабільності.

Сучасна трансформація державного управління в Україні засвідчує зростаючу вагу цифрових технологій як ключового чинника забезпечення функціональної цілісності соціальної сфери, особливо в умовах системних загроз і багатовекторної нестабільності. Платформи «єДопомога» та «Дія» проявили себе не лише як ефективні інструменти адміністративного сервісу,

а й як механізми мобілізації ресурсів, посилення соціальної згуртованості та підтримки інформаційної й енергетичної стійкості країни. У контексті загострення кібер- та енергетичних викликів, їхнє функціонування демонструє потенціал до формування нових моделей взаємодії між державою та громадянами, в яких цифрова довіра постає не менш важливим елементом безпеки, ніж фізичний захист критичної інфраструктури. Вказані платформи забезпечують прозору, гнучку та технологічно захищену комунікацію, що є визначальним для адаптивності національних систем управління в умовах воєнної турбулентності.

Таким чином, «єДопомога» та «Дія» формують нову якість державного сервісу – з акцентом на оперативність, інклюзивність і стійкість. Їхній подальший розвиток має ґрунтуватися на міжгалузевій синергії, залученні фахової експертизи у сферах енергетичної, кібер- та соціальної безпеки, а також на принципах відкритості, етичної відповідальності й технологічної автономності. У цьому й полягає стратегічне значення цифрових платформ як складових національної безпеки та соціальної справедливості в умовах глибокої державної перебудови.

Таблиця 1

Характеристики платформ «Дія» та «єДопомога» в контексті стратегічної стійкості державного управління

Аспект	Платформа	Функціональні характеристики	Зв'язок із безпекою
Публічне управління	Дія	надання цифрових документів і послуг: реєстрація бізнесу, зміна місця проживання, отримання сертифікатів	підвищення ефективності управління
Соціальна підтримка	єДопомога	фінансова й гуманітарна допомога вразливим категоріям населення	формування довіри до держави
Кібербезпека	Дія / єДопомога	інтеграція у державні інформаційні системи для забезпечення стабільності	спроможність протидії кібератакам
Енергетична безпека	Дія / єДопомога	використання цифрових каналів для моніторингу й координації енергетичних структур	зменшення вразливості енергетичних об'єктів
Адміністративна стійкість	Дія / єДопомога	підвищення адаптивності управління в умовах турбулентності	формування цифрової державності
Міжсекторальна інтеграція	Дія / єДопомога	співпраця між державними структурами, міжнародними організаціями та енергетичними регуляторами	створення моделей управління ризиками
Цифрова грамотність	Дія	підвищення рівня інформаційної гігієни суспільства	зміцнення кіберрезильєнтності населення
Гнучкість в умовах війни	Дія / єДопомога	оперативне реагування на виклики, децентралізований доступ до послуг	забезпечення функціонування в умовах кризи

Джерело: авторська розробка.

Висновки. Підсумовуючи вищевикладене, варто наголосити, що цифрові платформи «єДопомога» та «Дія» стали важливими інструментами забезпечення кібер- та енергетичної безпеки соціальної сфери в Україні. Їх функціонування виходить за межі традиційного адміністративного сервісу, перетворюючись на складову державної безпекової стратегії. У складних умовах повномасштабної війни ці цифрові рішення забезпечують безперервність доступу населення до базових соціальних послуг, зменшують залежність від фізичної інфраструктури, зміцнюють довіру до держави та сприяють стійкості управлінських процесів.

Інтеграція платформ у міжвідомчі інформаційні системи, їхня здатність забезпечувати швидкий обмін даними, прозору взаємодію з громадянами й адаптивність до кризових умов підвищують рівень резильєнтності як у кіберпросторі, так і в енергетичному секторі. Саме ці фактори роблять «Дію» та «єДопомогу» не лише проявами цифровізації, а повноцінними чинниками стабільності, соціальної згуртованості та протидії загрозам у сучасній Україні. Подальше вдосконалення платформ має базуватись на принципах відкритості, міжсекторальної взаємодії та стратегічної автономності – як у технологічному, так і в управлінському вимірах.

Список використаної літератури:

1. Глобалізаційні виклики: урядування майбутнього : матеріали щоріч. Міжнар. наук.- практ. конф. (Київ, 24 квіт. 2024 р.) за заг. ред. Л. Г. Комахи, Т. П. Паламарчук. Київ : ННІ ПУДС КНУ, 2023. 358 с. URL: <https://ipacs.knu.ua/pages/osn/2/news/2109/files/2e52c0f6-6736-4baa-9f27-274a782266dc.pdf>
2. Ільєнко А. С. Енергетична безпека України: сутність, загрози та механізми регулювання. Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. *Серія: Державне управління*. Том 30(69). Вип. № 4. 2019. URL: https://www.pubadm.vernadskyjournals.in.ua/journals/2019/4_2019/13.pdf
3. Міністерство цифрової трансформації України: *Офіційний веб-сайт*. URL: <https://thedigital.gov.ua/>
4. Павлова О. М., Павлов К. В., Новосад О. В., Матійчук Л. П. Сутність енергетичної безпеки України в умовах трансформаційних змін. *Актуальні проблеми інноваційної економіки*. Вип. № 2. 2021. С.84–91. URL: https://repo.btu.kharkov.ua/bitstream/123456789/24993/1/apie_2021_r02_a14.pdf
5. Павлович-Сенета Я. П. Модернізація адміністративних послуг в Україні на основі утвердження нових принципів їх надання. Науковий вісник Ужгородського Національного Університету. *Серія: Право*. Вип. № 83. Ч. 2. 2024. С. 327–331. URL: <https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2024/07/50-1.pdf>
6. Покаатаєв П. С., Кондрашин Д. С. Основні аспекти державної політики щодо забезпечення енергетичної безпеки України. *Право та державне управління*. Вип. № 4. 2024. С. 199-205. URL: http://pdu-journal.kpu.zp.ua/archive/4_2024/28.pdf
7. Походенко Б. О. Огляд та порівняльний аналіз концепцій енергетичної безпеки Європейського Союзу й України. Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. *Серія: Міжнародні відносини. Економіка. Країнознавство. Туризм*. Вип. № 17. 2023. С. 56–79.
8. Прокопенко С. Л. Проблеми та перспективи цифровізації адміністративних послуг в Україні. *Інвестиції: практика та досвід*. Вип. № 12. 2024. С. 235–240.
9. Редзюк В., Дармостук Д. Цифрові платформи для надання державних послуг: досвід України та світу. *Публічне управління: концепції, парадигма, розвиток, удосконалення*. Вип. № 9. 2024. С. 168–175. URL: <https://pa.journal.in.ua/index.php/pa/article/view/167/169>
10. Рябець Н. М., Тимків І. В. Глобальна енергетична безпека: концепт, фактори та шляхи забезпечення. *Економіка та суспільство*. Вип. № 61. 2024. С. 1–9. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/3838/3758>
11. Цифрове суспільство: управління, фінанси та соціум: матеріали міжнародної науково-практичної конференції. Дніпро: Університет митної справи та фінансів, 2023. Том 2. 259 с. URL: https://lib.intu.edu.ua/sites/default/files/2023-09/%D0%97%D0%B1%D1%96%D1%80%D0%BD%D0%B8%D0%BA_%D0%A2_2.pdf
12. Чеховський А. Характерні особливості забезпечення енергетичної безпеки країни та фактори, що на неї впливають. Вчені записки Університету “КРОК” Вип. № 2 (74), 2024. С. 244–249. URL:

<https://snku.krok.edu.ua/index.php/vcheni-zapiski-universitetu-krok/article/view/753/763>

13. Шевченко О. А. Енергетична безпека як невід'ємний елемент забезпечення економічної безпеки держави в стра-

тегях національної безпеки України. Науковий вісник Ужгородського Національного Університету. Серія: Право. Вип. № 67. 2021. С. 163–168. URL: <https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2022/01/34.pdf>

Maistrenko K. Digital platforms food aid and action as a factor of cyber and energy security of the social sphere in Ukraine

The article examines the digital platforms "Diya" and "eDopomoga" as tools for ensuring cyber and energy security of the social sphere of Ukraine in conditions of full-scale war. A thorough analysis of the functional structure of the platforms has been carried out, which allows us to consider them not only as digital services for providing administrative services, but also as elements of digital statehood and components of the national sustainability strategy. The role of "Diya" as a state tool for digital identification of citizens, access to important administrative functions and communication between the authorities and society is revealed, and "eDopomoga" as a mechanism for targeted social support of vulnerable groups of the population, including internally displaced persons and persons with disabilities. The article substantiates that in conditions of systemic threats associated with the disruption of physical infrastructure, cyber threats and information instability, digital platforms act as a guarantor of the continuity of management processes. The international context is analyzed by comparing the Ukrainian experience of digitalization with the cases of Estonia and South Korea, which allows us to highlight Ukraine's unique flexibility in implementing digital solutions during the crisis period. It is noted that the successful functioning of «Action» and «eAid» became possible thanks to political will, high digital literacy of the population and intersectoral cooperation of state and non-state institutions. Their ability to scale and adapt depending on socio-economic and security challenges is also important.

Particular attention is paid to analytical approaches to integrating digital solutions into energy strategy and risk management in the public sector. The importance of platforms for energy security through the use of digital channels for monitoring, information exchange and coordination in conditions of limited mobility is emphasized. Emphasis is placed on the need for further development of digital platforms on the principles of cyber resilience, ethical responsibility, technical autonomy and social justice. Conclusions are drawn regarding their strategic importance for stability, trust in government, and protection of critical life support sectors. Given the aggravation of multi-level threats, digital platforms are emerging as the basis for a new model of state security focused on transparency, inclusiveness, and technological efficiency.

Key words: digitalization, public administration, Action, e-Aid, energy security, cyber resilience, social support.